

Sanan ja ylistyksen suhde seurakunnassa.

Ylistys on nykyään musiikkia ja muusikkoja, fyysistä elehtimistä, taputuksia, lippuja ja balettia.
- Ei sanan julistusta. Lava kuin puhelinkeskus. Muotivirtauksien seurantaa.

Muutoksiin johtaneet 5 syytä:

1. Muutokset ovat alkaneet roomalaiskatolilaisesta kirkosta jo 1950 luvulla ns. ”Liturgisena liikkeenä.” Siellä ylistyksen kohde muuttui Jumalasta – ihmisiin. Altarit ensin siirrettiin keskelle seurakuntasalia. Pappi ei seissyt enää selkä seurakuntaa päin, edustamassa ihmisiä Jumalan edessä. Pappi kääntyi ihmisiä kohti, ja seisoi alttari toisella puolella. Tarkoituksena oli tuoda ihmiset mukaan Jumalanpalvelukseen. Palvelus muutettiin kansankielelle. Suhtautuminen tuli välittömämmäksi. Tarkoitus oli ilmeisen hyvä, mutta siitä seurasi melkoiset muutokset, jotka eivät ole kaikki hyviä.
2. Tämä kehitys levisi myös protestanttisiin seurakuntiin. Ne alkoivat myös muuttua. Niissä alkoi sama ”Minä-liike,” Palvominen muuttui Jumalan palvomisesta ihmisen palvonnan suuntaan. Varsinaisen ylistyksen katsotaan alkaneen 70 luvulla Uudessa Seelannissa. Siellä aloitettiin laulamaan ylistyslauluja. Ne laulut olivat lauluja Raamatusta. Laulukirjan nimi oli ”Raamattua sävelin.” Tätä voitaneen pitää ylistysliikkeen alkuna. Laulut olivat täynnä Raamattua. Se muuttui ajan myötä sitten uuteen kulttuuriin.
3. Suuri muutos oli karismaattisuus, jolloin alkoi esiintyä kielillä puhumista, erilaisia armolahjoja jne.
4. Alkuperäisessä synagooga-palveluksessa oli viikottainen kokoontuminen. Kolme kertaa vuodessa oli lisäksi erillinen temppeliylistysjuhla.
- Tästä on erilaisten tapahtumien kautta muodostunut meille jatkuva temppeliylistysjuhla. Arkinen viikottainen Jumalanpalvelus on pyritty jättämään pois ja tilalle on tullut ylistysjuhla. Jokainen pienikin seurakunta yrittää tehdä jokaisesta kokouksesta suuren ylistystapahtuman. Alkuperäisessä synagooga-palveluksessa ei ollut kuoroja, orkesteria tai bändejä. Heillä ei ollut mitään musiikkisoittimia. Heillä oli kanttori, jolla oli hyvä lauluääni. Hän johti laulua ilman musiikkia. Tällainen oli alkuperäinen malli.
5. Nuorisokulttuuri. Kaikkein suurin vaikutus on ollut nykypäivän nuorisokulttuurilla, josta on tullut vallitseva ja hallitseva. Se sisältää paljon erilaista maailmallista musiikkia, joka on rockia tms. Ihmiset seurakunnissa vanhenevat ja he tajusivat, ettei nykyisillä seurakunnilla ole tulevaisuutta, jotka ovat vanhoja ihmisiä täynnä. - Seurakunnan ulkopuolella taas kasvoi täysin oma nuorisokulttuuri. Nuoret eivät tulleet seurakuntaan. Seurakunta päätteli ja sanoi: - Meidän täytyy saada nuoret sisälle. Tiedettiin, että he ovat tottuneet toisenlaiseen menoon ja pääteltiin, että he tylsistyvät meidän kokouksissamme. Päätettiin ottaa mukaan seurakuntiin nuorisokulttuurin omaksuneet nuoret heidän omilla ehdoillaan. Ei asetettu ehdoksi uudestisyntymää, vaan kaikki saivat tulla mukaan. Heiltä edellytetään vain myönteistä suhtautumista kristinuskoon.
- Se tarkoitti valtavaa muutosta seurakuntien elämään. Kaikki entinen sai mennä.

Otettiin uusi käytäntö. Se tarkoitti suurta muutosta musiikkiin ja moniin muihinkin asioihin. Seurakunta alkoi ottaa sisään nuorisobändejä, joilla oli iso rumpusetti mukanaan. Monen seurakunnan kokoukset muuttuivat diskoylistykseksi.

- Kaikki eivät ole näitä hyväksyneet ja niin monissa seurakunnissa on ollut ongelmia. Jossain on otettu käyttöön kaksi eri kokousta, toinen vanhoille ja toinen nuorille. Nuorilla on usein myös oma pastori. He ovat usein vielä niin erillään, että heillä on omat rahatilitt

. - Tilanteet vaihtelevat suuresti eri seurakunnissa. On menossa muutoksen aika. Vanhat seurakuntalaiset ovat monin paikoin saaneet väistyä tämän uuden (opin) kulttuurin tieltä. Vanhimmistojen jäseneksi otetaan nuorten edustajia. Vanhoja ei enää seurakunnissa kunnioiteta – he ovat vanhanaikaisia. On tullut uusi aika!

Uusi ajattelutapa: - ”Minä.” Olemme kiinnostuneita vain omasta itsestämme.

Ylistyskokouksien johtajatkin sanovat: - Tehkää niin kuin haluatte, olkaa kotoisasti ja jokainen saa ylistää omalla tavallaan.

Tässä tulee esiin myös opillisetkin asiat, jotka muuttuvat asioita johonkin suuntaan!

Uuden opin edustajat eivät tuo niitä esiin!

- Herätyssaarnat ainakin ovat loppumassa. Sanaa ei tutkita. Ylistyskokoukset on melkein pelkkää ylistystä. Pieni puhe ehkä lopuksi ja kotiin.

Olen ymmärtänyt, että ylistämällä ja kokouksissa eteen tulemalla voidaan kuitata uskon tuleminen. Synnit menee siinä samalla kertaa. Ei niitä tarvitse tunnustaa! Pelkkä ylistäminen riittää kaikkeen!

Tästä kaikesta on muodostunut käsitys, että uuden uskonnon oppi mahtuu lauseeseen:

- Ylistys on ratkaisu kaikkiin kysymyksiin!

Hyviä asioita tässä on ollut se, että ihmiset ovat mukana Jumalanpalveluksissa. Toinen hyvä on se, että se tuo yhteen eri erilaisia ihmisiä. Useammat ihmiset ovat tervetulleita. Huonoa on monitoisuus. 95 % laulua, muutama rukous väliin. (Saarnaaja pääsee vähällä). Jumalan kunnioitus vähäistä.

Ylistämisessä on kaksi ääripäätä: - 1. Aina samaa tai 2. Aina uutta!

Yhdenlainen ylistys on orjuuttavaa! On seurakuntia, joissa taas ylistys muuttuu joka viikko.

- Monissa seurakunnissa ylistys on eleetöntä, veltoa, laulajien katseet harhailee jossain epämääräisyydessä tai silmät ovat suljetut – turhautuneita.

Tärkeä kysymys asiassa on se:

- Kenelle ylistys tulee olla suunnattua. Onko se Jumalalle vai viihdyttämekö toisiamme? Näennäisesti se on Jumalalle suunnattua. Monesti totuus on toinen varsinkin diskoylistyksessä.

Me katsomme mitä me saamme kokouksesta irti, viihdyttämekö siellä?

Me yritämme olla ihmisille mieliksi ja koetamme luoda esityksiä, joista ihmiset nauttivat ja viihtyisivät. - Alamme lähestyä viihdettä. Nyt on jo haetaan koomikoita esiintymään seurakuntiin.

Suurin ristiriita on Sanan ja palveluksen välillä!

- Kumpi on ensin ja kuinka paljon sitä on!

- Tullessamme Jumalanpalvelukseen meidän tulisi huomioida, että tulemme kohtaamaan Jumalaa monissa asioissa ja monella tavalla.
- Meillä on varmaan monia muitakin asioita puhuttavana Jumalalle, kuin pelkkä ylistäminen.
- Jumalallakin voi olla meille monenlaista asiaa.

Me voimme ylistämällä sulkea Jumalan elämästämme kaiken ulkopuolelle! - Me emme silloin anna Hänelle edes puheenvuoroa! Se on Häntä kohtaan hyvin loukkaavaa! Me emme arvosta häntä miksiäkään! - Voi sanoa: - Kävelemme Jumalan ylitse!

Enlannissa on etiketti: - Mentäessä kuningattaren puheille kuningatar aina aloittaa keskustelun ja päättää mihin suuntaan keskustelu etenee. Jos tämä pätee maalliseen kuningattareen, niin miten sitten maailmankaikkeuden luojaan nähden? Meidän tulisi kunnioittaa Häntä suuresti..

Jumalan ja ihmisen kohtaamisen tulisi olla kaksisuuntaista:

Hän puhuu meille ja me puhumme Hänelle! Hän puhuu ensin etiketin mukaan meille Sanansa kautta! - Se on oikea ja Häntä kunnioittava dialogia.

Jossain seurakunnassa Englannissa on käytössä aika **n. 50 minuuttia Sanan lukemista, tutkimista, selitystä**. Sitten on **n. 30 minuuttia ylistämistä**.

Ylistys muodostuu joka kerta erilaiseksi, kun Jumala saa ensin puhua! Siellä missä tämä on käytössä, tulevat lapsetkin vanhempiensa kanssa ylistämään, kun suhde Jumalan kanssa on terve.- He olivat kokeneet sen hyväksi!

Synägoogissa järjestys on edellä mainitun kaltainen!

Jumala puhuu ensin. Sanan tutkiminen johtaa palvelukseen.

Ihminen silloin virittyy ylistämään Jumalaa. Kaikki autonostoajatukset ja kiireiset menot ovat siinä vaiheessa jo unohtuneet.

Normaalissa ylistyksessä se on samanlaista joka viikko. Herra ei anna siihen mitään uutta.

- Anna Jumalan puhua ensin, puhu sinä sitten.

Ylistys on vastaus Jumalan puhutteluun, silloin sitä ei tarvitse pumpata.

Tietysti tämä aiheuttaa saarnamiehelle vastuuta, kun Sana tulisi olla ajankohtainen.

- Ylistyksenjohtajan tulisi myös olla ajan tasalla laulujen valinnassa ja tarkkailla tilannetta.

- Parhaat ylistyksenjohtajat johtavat ilman soittimia.

Ylistämisen aiheita: - 1. Ihailu, 2. Kiitos, 3. Anteeksi, 4. Esirukous, 5. Anominen, 6. Omistautuminen.

Ylistykseen vaikuttaa se, mitä me ajattelemme Jumalasta. Ei se, uskomme me Jumalaan, vaan millaiseen Jumalaan me uskomme.

Jumalan Rakkaus!

- Jumala on kolmiyhteinen **Isä, Poika ja Pyhä Henki**. He ovat aina rakastaneet toisiaan.

Meidät on kutsuttu palvelukseen rakastavaa **Isää** Pojan kautta, Hengessä.

Meidän **laulutkin tulisi osoittaa Isälle**, Pojan kautta, Pyhässä Hengessä.

David Pawssonin puheesta poimittuja tietoja ja asioita.
Täydennetty omilla näkemyksillä.

www.einoniemi.fi